

Število
22.

Strela udri iz višine, izdajalca domovine!

Juri s pušo zabavlja vsako drugo in zadnjo soboto v mesecu — kadar ga ne konfiscira policija — pa saj imamo tiskovno svobodo!

Juri s pušo velja veliko, pa ga pošiljamo in prodajamo le za malo denarja. — Za celo leto velja 3 gl., za polu leta 1 gl. 50.

Naročnino sprejema lastnik, izdatelj in odgovorni urednik:

IVAN DOLINAR

Tisk C. Amati-ja sinov.

Pisma, rokopisi in novci, naj se pošiljajo na uredništvo in upravnništvo: Via Ferriera, broj 323.

Oglašja se sprejemajo in objavljajo po pogodbi ali dogovoru.

Posamezne številke se dobe v vsih tabakarnah v Trstu in pri g. Preselnu v Gorici po 10 soldov.

Prva izdaja je bila sekvestrirana, radi članka: Opat Wretschko in Glantschnigggg.

Čč. gg. naročnikom

„Juri“ pozivlja vse one lene, kateri še niso naročnino plačali, da se vendar enkrat odločijo in plačajo, ker on potrebuje streljiva: brez denarja se ne dobi ničesa! „Juri“ mora vse plačati; brezplačno dobi le konfiskacijo. Dakle gospoda naročniki, ki ste zaostali, požurite se, inace vzame Juri boben v roke, ter bo sleherno nedeljo pred cerkvijo imena nemarnih dolžnikov na glas klical iz svoje dolžne knjige.

Ured. in uprav. „Jurja“.

JURJEGRAMI

KOZINA. Podjetniki železnice ne sprejmejo nobenega Furlana v delo, domačini imajo prednost, da ostanejo brez dela. Polenta se je vsled tega silno podražila.

RICMANJE pri kopanju prerova so izkopali starorimski kamen, kateri dokazuje, da je bil Julius Caesar v Ricmanjih rojen, irredenta tržaška roma v tolpah tja, dokazujé, da je tu italijanska zemlja.

CELJE. Opatovo kolibo z božjega groba nemške cerkve, poslali so Celjani na Dunaj v orijentalški muzej. Opat je dobil diplom priznanja iz Kaabe v Meki.

SLAP. Dolenc boleha, ljudje govore, da sline štrašansko cedi. Zdravniki imenujejo to bolezen v latinščini „*morbus kmetiškae goriškae šolae*“ ter mu svetujeje preselitev v avstrijsko Nico.

Dolenc se pripravlja na odhod, in Rohrman povprašujo v „Edinosti“ — jeli bi se odalo uže toliko časa prazno stanovanje na goriški kmetiški slovenski šoli bolnemu Dolencu.

TELEFONADI

METLIKA. Danes obhaja vsa nemčurska svojat obletnico in čestita Kovaču, da je lani tožbo proti „Jurju“ opustil. Vsi paši in kadi pod vodstvom Laket brade poklonili so se mu, in obdarovani z raznimi redovi so se veselo vrnoli. Metlika je vsa razsvetljena, ker je mesec to stvar v svoje področje prevzel.

ŠKOFJALOKA. Občinski zastop je sklenol v svoji seji, da bode naročil 2 soda klora, da se prekadi spomladi in vse poletje smrad, kateri je okoli zidanega mostu in za zidom proti Vincerju, koji skozi celo leto ptujcem v ta lepi kraj hoditi zavira.

Iz bojišča

NIŠ naš kralj Milan vedel se je prav junaško, obrnul se tako spretno, da je desno krilo srbske vojske za sabo potegol. Vse bulgarske čete so razpršene, knez Aleksander vjet *finis Bulgariae!*

SOFIJA. Srbska armada je kazala našej podplate, misleč, da se hočejo Bulgari učiti *potplatologije* mej tem so pa Bulgari učili Srbe *hrbtomlatije*.

DUNAJ. Meh, s katerem se je pri grofu Kalnoki na jug pihalo, je počil, palača na „Balplacu“ se je stresla, vsa okna so popokala, iz severa brije mrzel veter — —

Čudne misli ali čebulni cvet

V Tolminu in v Cirknem imajo čudne misli! V prvem kraju menijo, da mora biti župan po božjih in svetnih postavah vsakako zadolžen slavohlepnež, ki ima sicer lep trebušček, a v glavi slamo in vsabnost! V Cerknem pa menijo, da more le krivi, kruljev podobar uredovati županijske stvari!

Prav imata oba trga! Prvi bo s časom poplačal svoj dolg (morda ko bo sijal denar antekrist) in bode z novim premoženjem podpiral tamošnja narodna društva, drugi bode najbrže voljen ob novem letu pri ondošnji čitalnici za denarničarja in boste videli — vsak teden bodo veselice! Vedite, da sta oba narodnjaka z dušo in telesom! Slava jima!

Dr. Bizzaro in pa učeni prof. Majonika sta se pravdala. Zmagal je, kakor navadno — večji! Majo-(r)-nika. Prof. Majonika je namreč pravi velikan med goriškimi profesorji! —

Bliža se sv. Andrej! Pa letos se bode god njegov, menim vsaj v jedni vasi manj praznoval, kakor druga leta! *Št. Andrež* pri Gorici ga ne bode praznoval najbrže, ker je, kakor se zdi ravno radi tega izpremenil svoje pravo ime v meni ne poznani *Standrež*. K takemu napredku častitam najprvo gospodu učielju in žnjim vsim njegovim somišljenjnikom!

Grče

Nek Pipan sodar, doma iz Krasa, bivajoč v Trstu, ima za vratom cikorjaško grčo take velikosti, da se mu jo še s sekuro ne odbije. Pa grča ga tako srbi, da se vedno praska, in iz nje cikorja leto

Rad zabavlja proti Nabergoju, Slovincem itd. Po njegovih žilah teče čista italijanska kri, le v grči za vratom je še nekoliko slovenske sokrvice. Po obrazu se pozna, da mora biti pravi Lah! Ko se bosta z Jurjem srečala, odpravil mu bode grčo s puško, honorara ne zahteva.

Martin Klobasa kritikuje slovenske pesnike

Mrzi mi baš do totih mladih pesnikov, ki pišejo take neumnosti. Tako eden poje:

„Rib'ce po jezeru plavajo,
Glav'ce pa venkaj moló;
Mene po ljubici dražijo,
Moja pa nikdar ne bo.“

Prvič naj bi se toti pesnik bolj pridno učil Janežičeve slovenske slovnice, potem bo vedel, da se le končnica „ejo“ skrči v „ó“, „ijo“ pa v „é“. Tedaj „molijo“ — „molé“, ne pa „moló“. Drugič ne vem, kaj imajo ribice s tem opraviti, če njega po ljubici dražijo? Ali mar misli, da bi ga ne dražili, ko bi ribice ne plavale po jezeru? Vidi se, da so pesniki vsi nekoliko prismojeni!

Pravi spet drugi pesnik:

„Kje je tista deklica?
V vrtu je sedela,
Rožice je trgala,
Pesmice je pela.“

Prvič je nemogoče, da bi „sedela“ in ob enem „rožice trgala“. Če hoče rožice trgati, mora hoditi po vrtu, ker rože ne rastejo vse na enem kupu. Drugič je pa smešno prašati „kje je tista deklica?“ Nobena deklica ne more noč in dan na vrtu ostati; morda so jo v kuhinjo poklicali, ali pa so jo poslali v mesto po laškega olja; ali pa je šla k šivilji, da jej pomeri novo obleko. Zakaj je tedaj toti mladi pesnik toliko radoveden, kje je tista deklica? Namesto da zлага zaljubljen pesmi, naj bi rajši spisal poštno nakaznico in poslal 55 kr. za „Jurjev Koledar“, ki je ravno zdaj dotiskan.

Smeš me posili, če berem pri drugem pesniku:

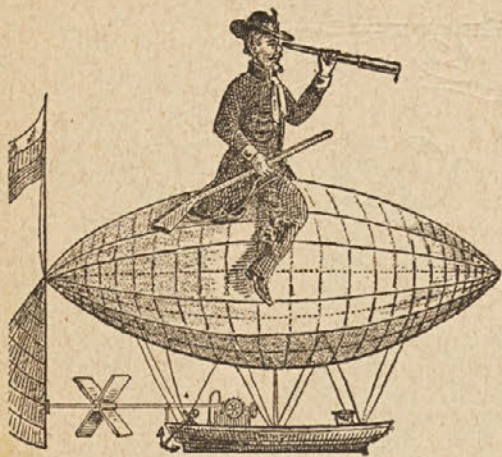
„Iz mojih ran te pesmi mi cvetijo,
S solzami svetlimi so namočene,
Neiztrpljiva bol jih kviško žene,
Temnejše misli jih od tal podijo.“

Kdaj se je še slišalo, da bi pesmi „cvetele“? Kdo je še videl *rano*, iz ktere bi cvetela kaka roža, ali pa še celo kaka pesen? Kakšne so tiste pesni, ki jih „temnejše misli od tal podijo“? Ali ni tak pesnik zrel za blaznico? Naj bi slavna policija rajši zaprla takega pesnika, namesto da konfiscira tega kratkočasnega „Jurja s pukšo“, na kterega se pa vsak lahko naroči, posebno zdaj, ko se bliža novo leto.

S tem vas lepo pozdravlja

Martin Klobasa.

Juri potuje

Namenjen sem bil v Brda preko Ločnika. Tu zagledam velike plakate na voglih nabite, in na njih zapisano:

„Gran ballo nella sala Marega a Lucinico“
 „Chi non è italiano, non beve un fico“;
 „Proibito é ai mostri di schiavi l'ingresso“
 „A quei di puro sangue é permesso l'accesso.“

Il Proprietario del Hôtel e della sala.

To bo že kaj si mislim, privežem toraj svoj balon na vrh turna sv. Jurija mojega patrona, stopim v vas, ter korakam iz dolnjega konca vasi, proti gorenjemu — tako se zovejo ulice v laškem? Ločniku — v Maregovo krémo, ki je vis-a-vis farovža. Se le zdaj sem zvedel, da Mareja vulgo Tomiz ima le v „štant“ hišo in lopo za ples od grofa Attems-a Podgorskega. Dobil sem sicer pol litra grofovskega vina, ker sem se zlagal, da mi je zibelka tekla onkraj Judri-ja in, da sem Italijan, in se zmuznem v kotiček. Res, da imam železno dušo, ali kmalo bi se tresel strahu.

Vstopijo se rogovileži z grozovitnim rujoventjem pred lopo, otroci in babe s hripavim glasom se derejo: Evviva vsi, ki nam pomagajo, Slavom sapo zapreti in slovensko šolo zadušiti! Evviva il Sciefin Peršolja mestri di Roveredo, il so pari jara Briz, ma il fi je dei nestris. Evviva Carlo Venuti, evviva il Zaudn podestát, evviva Pepi Tomiz! Evviva l'union di Gurizza! M . . . a ai Zirillos!

Ne zastopim veliko laščine, zlasti takšno zlobudro, kakor se govori v Ločniku, ne, vendar sem vjel nekoliko besed in ex contextu zapopadel, zakaj da se druhal huduje, in preklinja, kakor da bi orehe klatila. Njihovi prvi sosedje Mošarji, Slovrenčani i drugi Lahi Ločnikarje s slavji pitajo, ter običajno jim pravijo „I sclafs di Lucinis.“ Ta psovka jih jezi, da žole in strup plujejo. Šum se poleže, vrišče potihne, kar nekdo, ne vem, kakšno mu je ime, ponosno in možko za besedo prime, ter reče:

1. „Že misliti, da nismo mi Ločnikarji Lahi puro sangue, je greh, ki ne bo odpuščen ne na tem, ne na onem svetu, nas pa očrniti pred svetom cul „i sclafs di Lucinis“, je krivica, ki v nebo za maščevanje vpije, in ki neznano žali našo „nazionalità italiana.“ Gorje vsem, ki si bodo predrznili nas sramotiti trdé, da nismo Lahi, ma slavji.“

2. „Protestiramo proti nečasti, ki se nam godi, ker gli schiavi fanatici pišejo naš laški Lucinico za Ločnik. Lucinico naj bo, kakor se Italijanom spodobi. Naši pradedje Breganti, Bressani i. d. so bili italijani prvi iz „Bergamo“ — drugi iz „Brescia“ — in taljani hočemo živeti in umreti tudi mi.“

3. Dokazati se ima urbi & orbi laški značaj laške vasi Lucinico. Nam sicer ulice kompromitirajo, toda storimo z imeni tabula rasa. „Gorenji konec“ naj bo odsihmal: „Via Mazzini“, dolnji konec „Via Garibaldi“. Il Breg „Via Dante“. Il Potok: „Via Ariosto“. Il Klanec „Via Torquato Tasso“. Cesta pred cerkvijo ne več cesta, ampak „Piazza Vittorio Emanuele“, od „štirne“ naprej do mirodvora „Via Favetti“, la steza: „Via Cavour“. Podbrdo „Borgo d' Italia“. Gradiškuta „Castelletto“. Bravo, bravo! Viva noi, che siamo noi!“

4. „Napravit se ima prošnja, da bi se zbrisala iz starih pisem in zemljiških knjig, in pozabljivosti izročila imena, ki morebiti niso della lingua di Dante o di Petrarca, kakor so: *lis dolinzis, il bobougrob, la bukua, il podloc, lis bratinis, il songnich etc.* Po tem se bo nam verjelo a prima vista, da smo di provenienza italiana.“

5. „Tudi rojstna imena moramo predrugačiti, da ne bo nihče več dvomil nad našo nazionalità italiana, postavim laška imena 1 Cooss? naj bo odsihmal „Merlo“, 2 Metveisig? „Orsetto“, 3 Persig? „Perso o Perziti“, 4 Rosig? „Cornetto“, 5 Tribusson? „Panzerá, Panzon, 6 Zottig? „Zottico“ in ne več il „Serilo di Sirov“ (Ciril Cerovski). Še le zdaj bode svet spoznal, zdaj ko ne bo več „sclavarskih“ imen v Lucinico, bode ves svet rekel, da

smo Ločnikarji di sangue puro non mescolato, da nas je taljanska mati s taljanskem mlekom dojila, in da so naši prednamci luč sveta zagledali nel regno beatissimo, nostra patria, e patria dei nostri Gioberti, Vincenzi di Filicaja, Prati, Monti, Rossetti, Silvü Pellici, Ugi Foscoli, Guadagnoli, Tommasi Grossi, Giac. Leopardi ecc. ecc.

Se drugih reči si je Juri zapomnil, toda o priložnem času kaj več od finih glavic „dei sclafs di Lucinis“ no — pardon — Italijanov di „Ločnik“, italiani peraltro per grazia del Venuti, Paternolli del Bric di Roveredon e compagnia bella.

Juri poje o županu Jožetu v Lokvi

1.
 Naš župan Jože, to je mož!
 Kje tacega dobil mi boš?
 Le glej: kak ljubko se smeji
 In zadovoljno se reži!

2.
 Kakó lepó mu pač stojé
 Ti čevlji, hlače irhaste!
 Klobuk nekoliko na stran,
 Zares, to „zavber“ je župán!

3.
 On sicer ni mi učenják;
 Čemú bi tudi nam bil tak „ —
 Ne brati, pisati ne zná,
 Za silo imé le začéčká!

4.
 No, v „rajtengah“ je bolji že,
 To lahko Ričevéc pové,
 Pri katerem vrli naš župán
 Kelnári slednji semnja dan.

5.
 Čemú bi tudi bil pismár,
 Dovolj, da dober je čevljár;
 Za drugo tajnik poskrbi
 In ón, ki svete mu delí!

6.
 Če kam mu iti je nalóg,
 Na pot mi ide brzonóg,
 O, konja ni mu treba né,
 Ker čvrste še imá nogé!

7.
 Ko pride pa Gospodov dan
 V gostilni naš, sedi župán,
 Ter z vinom srce si vedri,
 Z vaščani modro govori.

8.
 Tedáj pa priliko imáš,
 Da se z veljakom tem spoznáš;
 Nad tábo se ne bo jezíl,
 Če kákošno bi zasolil!

9.
 A vender prosim prav lepó,
 Ne misli slábo naj nikdó!
 Naš Jože ugnáti — to vé Bog —
 Gospoda znáde v — kozji rog!..

10.
 On dán je hud mi bil ropot,
 Ko cesaričin bil je god:
 Učitelj htel je orgljati,
 Mladina šolska pévati.

11.
 A naš župán, crkvén ključár,
 Preprečil bil je to-le stvár,
 Rekóč: „Tegá ne dovolim,
 Za godbo, petje poskrbim!“ —

12.
 Domači pevci péli so,
 Al prav zaprav grméli so,
 A Drejčé orgljal je lepó,
 Da Hámisch bi ne bil takó!

13.
 Naš žúpan pa roké je mél
 Ter zmagoslavja bil vesél,
 „Šulmajster“ meni ni bil kos,
 Podkádil njemu sem pod nos!

14.
 A brigalo ni Jožeta,
 Da „leasa“ se je zmanjšala,
 Ker dóbil tolar je orgljár
 Pol litra vina vsak pesmár!

15.
 Zdaj réci kdo, da ni to mož!
 Kje tacega dobil mi boš? —
 Izražam željo, da na vek
 Županil bi nam — Jože Flek.

Sršen.

Nekaj kislih otepek in lesnik

katere stresa: Narodni goriški pohajáč.

(Konec).

XXVIII.

Na Vogrskem v Goriški okolici je neka 18letna deklina prinesla na svet „sad“ prve ne zapovedane ljubezni. Ker se je pa jako zbalá, da bi to ne izvedeli ljudje, je ona ta „sad“ skrivno povila in pri tem, ne vem kako, mu dihanje ukrala, ter hotela ž njega napraviti „konservo“ z namenom, da bi bila na stara leta, ta „sad“ vedno pred očmi imela. Dela ga je v za to napravljeno škatljico, ter vse zaklenila v škrinjo v svoji spalni sobi. Ko je pa nageljnov duh vdaril sosedom pod nos, so to, hudobniki, ovadili nekim gospodom v Gorici, kateri so pa brž prišli na nje dom, vzeli ji „dišeči sad“ iz škrinje ter ga razrezali in tako s tem, ubogi deklini, ves namen pokvarili. Hudobni ljudje pa pravijo, da bo morala zdaj študirati v Goriški pripravnici pri svetem Antonu, da se tam pripravi za kakšno žensko — univerzo.

XXIX.

Pri nevernem, pardon, svetem Tomažu pri Ajdovščini so imeli, kar ni davno tega, sveto birmo. Jaz in moja Ksantipa sva šla omenjenega dne i tja. Ko prideva v vas, videlo se je vse polno samih slovenskih trobojnic. „Tako je prav!“ rekla je moja Ksantipa, „tukajšnji župan mora biti pravcati panslavist; kaj pa tukajšnji gosp. duhovnik? kajti tu ni videti niti ene cesarske črno-rumene, niti ene deželne belo-rudeče zastave!“ Nekdo mi je pravil, da se je goriški vladika jako jezil, radi te nepremišljenosti.

Nasledki tržaške Cikorje

Ubogi Mihec, kako ga zebe, pa tudi mene; ker oče, odkar je pri tisti ostudni cikorji, katero komandira šjor Poldo, vedno brez dela okrog tava, drugi ljudje pa pravijo: cikorija nezmore ničesa, da bi mu dala; sinoč je oče ktel: *maladeto šjor Poldo con tutta la cikorija!* *)

*) Ta oče je narobe *Sancin p. d. Verbič* iz Ščedne. Verbič ne kolne cikorije, pač pa jo pije, čeprav smrdi po gnjilobi in sicer toliko se jo je uža navžil „ta majhni možič“ da mu glada iz oči in izpod klobuka, kakor mlademu kozliču *Stavec*.

DOPISA

Iz Borovnice 17. novem. Predragi Juri! Prosim Te, da prideš k nam s svojo ostro nabito puško, zagotovim Te, da se bode dobro streljalo! Tu pri nas imamo zver, ki se posebno nad otroke spravlja, te ona lasa, uha, pretepa, ob tla meče, brezi pokrivala krvave domu goni i Bog si ga vedi, kaj še vse ž njimi počenja. To zver imenujemo pri nas „Kešjarkdop.“*) menda je prišlo to ime od nemškeke *Hirs*; kako pa bodeš Ti, dragi mi Juri, imenoval to zver, ako jo ustreliš — ne vem, da se pa za dobro ime že naprej pripraviš, hočem Ti malo jo opisati, evo popis: Rasti je velike, života krepkega, ponosno hodi, v jedi čuda zbirčna, ob eni strani že obstreljena, videti je tudi jako bistroumna, zadnje dokazuje to, da se je strel iz naših domačih pušk ne prime,**) čulo se je že razleganje glasu te zveri, kar smo nekteri dobro razumeli to je: da zna bolje kvakati kod č. g. profesorji, ki so z odliko napravili izpit na univerzi v Beči!***) Ker nam pa ta zver že nekako preseda, dasi prav si vedno išče novega brloga, vendar menda to zimo še se od nas ne loči, zato ponavljam prošnjo, dragi Juri, da prideš i streljaš brez milosti v to zverjad; ako jo ubiješ, napravimo iz nje kosilo vsm lasanim, uhanim, itd. Do tedaj, da prideš, pripravi se za dobro streljivo.

Ptuj, dne 13. novem. t. l. (Izvrstna ptujška „Feuerwehr- in Gesangs-Verein!“) Pri izvrstnem

*) To je res čudna zver; v narovoslovju se ne nahaja, spada pa vender mej mesožrce, po nje popisu, morda celo žganje pije. Juri. (Po Pokorny-ju in Lessoni, taka zver spada v vrsto „hijen“. Stavec.)

**) Proklete debelo kožo mora imeti; a Juri ima kroglo i za Notosoga.

***) Tedaj „Cicero“ v mikrobem štilu. Stavec.

ptujskem „Feuerwehr-Verein-u“, so namreč sami taki „judeži“, pri katerih „Bindischer“ ni nič, in ti se le bogatcem prištevajo, ali toliko nimajo, da bi si kako kljuse pripravili, katero bi jim njihov „Schiebkarren“, k ognju zavleklo. —

Kedar kje gori, iščejo po celem mestu fijakerjev, če pa nobeden noče peljati, pa jim je v sili dober vsak slovenski kmetič, kateri se v mesto pripelje. Včasih se komaj dajo pripraviti, če jim pod nosom gori, ali pa če uže je njihov gold ves žareč od suhote.

Ravno taki junaci so ptujski pevci; — skoraj sami stari čevljarji z debelem salom.

Cela kompanija ima 15 komadov, namreč dva taka, ki po mačje, dva po pasje, drugih 11 pa, ki oslovski „Schusterbas“ znajo.

Vsi ti, kakor se jim pravi „Bremer Musikanten“ so se zmotili zadnji mesec enkrat*) v mesto Gradec na „Wettgesang“.

Takaj so se tako odlikovali, da so za premijo jedni usnjate, lončarske medalje dobili.

Res, junaki svoje dobe! Vicefratar.

Miče Godrnjal

Oblast toleči po irredenti, Verzoti in Litroviču! Pa je tudi tolkla, oba sta bila pri birmi, pa ne pri svetej — ampak klofutovi. Vražja cikorja, Verbič v Škednji, čeravno star, jo pomlati cel polovnik na dan, zato je pa tudi fina glava. Lansko leto je šel v Trst cikorjo „fasat“. Juri mu je pa konja doma vstrelil. Pa zakaj mu je konja ubil? si boste mislili, zato ker je tudi konja učil cikorjo zobat, pa komaj se je je naučil, pa je krepal. Vse je spri-deno po okolici, oblast in obrca! v nedeljo šel sem k Sv. Ivanu, pa kaj sem zapazil? v neki podrti bajti pri Triperju, bila je cela židovska šola, neki škripači so cvilili na „sali“ fantje in dekleta pa so plesali, kar po cigansko. Oblast, kaj ni nič več možev pri Sv. Ivanu? da bi odpravili tisti ostudni ples. Obrca! kaj pa policija — ali ne bo še odvrnola tisto druhal, ki se tam zbira in pleše. Ko sem bil jaz še fant, obrnili smo se pošteno v „sagri“ z domačimi dekleti; pa smo eno pošteno zapeli, zdaj pa je huje, ko pri divjakih, vse smeti se pri triparju skupaj zbero! oblast jih udari, uže napis Ballo popolare, kaže kaj se v sčabatoli godi, kdaj so pa okoličani imeli kak ballo popolare obrca — nikoli! Fantje in dekleta — dandanes prokleta malo obetajo — grede na ballo popolare in tu se okužijo od laške šare. Juri! o Juri! pridi s tvojo risanco in poderi do tal barako, v kateri se nam slovenska mladina kviri, ako ne pokličem ruske nihiliste, da jo raspršijo; obrca!

Vinko-tu

Jože je prav vesel,
Kar je domu prišel;
Prepeva vesele —
Vedno pesmice te:

Vinko naj le gasi
Z štajercem žejo si,
Mora ga „nafo“ spit,
Ako vesel če bit.

Jaz ga le glažk al dva,
Uže mi „korajžo“ da;
Odmevajo pesmice
Iz doline u gore.

*) 10. avgusta t. l.

Vipavec sladak je,
Vinko to dobro ve,
Večkrat ogrel je že
Mu njega je sreč.

Štajerca Vinko pij,
Jože ga vošči ti!
Vipavca k' spomniš se
Se ti sline cedé!

Lokavčani, Podčavenci,
Veseli fantje saj smo vsi!
Vesele pesmi pojemo,
Ko rujno vince pijemo!

Čez Čaven sever nas vedri,
Smo trdni vsi Lokavčani;
Za delo pa smo pridnih rok:
Za kopat al' za vzdignit čok.

Za narod svoj smo vneti vsi,
Slovenci smo Lokavčani!
Za carja, dom pripravljeni
Živenje dati ino kri.

Ne straš'mo se sovražnika
Nasprotnika slovenskega;
Desnica naša krepka je,
Premaga vse sovražnike!

Te in take Jože poje,
Ko glažek ga pod kapo 'ma,
Vedno brije burke svoje
Tud' če ne pije štajerca.

Tržaško kmetiško društvo in njega strokovnjaki

Odbor in udje tega društva hočejo okoličane kmetijstva učiti, pa še sami nemajo pojma o tem, Juri stavi svojo puško, da tržaški gospodje kmetijskega društva, ne ločijo ječmena od pšenice, in niti krave od vola.

Gospod: Vidi, vidi! kako živino znamo izrežati, moj vol „Matuz“ je dobil venec in svetinjo.

Gospa: Svetinja pa tebi najbolj pristojna, le na vrat si jo natakni; vol začne gospodu roko lizati, on reče na to gospi, vidiš, kako me pozna!

Ona: Da, da, pregovor pravi „gliha se v'kup štriha.“

Gospod: Vidiš ženica, ti sta pa zopet naši kravi „Stupida“ in „Makaka“; slišiš, kako mukata?

Gospa: O! — da, da, pozdravljata te! Z svojimi mislimi združujeta se s tvojimi.

Gospod: Debeli sta, Bog si ga vеди, kaj jesta, ječmen ali fižol? — — —

Granata

Razstava rudečih nosov bode menda velik tržni dan sv. Andreja v Gorici. Razstava bode na velikem sočivnem trgu, kjer se vaga krompir. Kdor si želi ogledati, najrudeči nos gorskega čuka, naj pride

isti dan zjutraj na omenjeni prostor in sicer brez plačno.

Opomba: Ako bode vreme mrzlo, bode nos višnjev, ako bode gorko, bode nos rudeč, kakor grgarska kri.

Dva komada iz „Hudičeve besede pri 3 kronah v Gorici“

II.

Lord Bulu v Gorici.

(Govori o nosovih; spis. Frankoslav; govoril Ipsilonovič.)

„Gospoda! Vajenim slišati razprave visokih predmetov, n. pr. kedaj Saturn tréi v zemljo itd., zdela se Vam bode ta moja zadača premalenkostna. Temu pa ni tako. Nos ima zgodovino. Da ni Eva vlekla Adama za nos, živel bil bi še danes in nam pojasnil marsikaj, denimo 19. paragraf. O Adame! Da nisi bil tako sramotno za nos vlečen, doživel bil bi presrečno 19. stoletje, v katerem cvete pravica in se med in mleko cedi!

Od Herodota do Schlosserja, v vseh časih so bili vladarji in podaniki vlečeni za nos. Drug drugzega je vlačil. Nektore ženske (bolj rahle) pa ne vlačijo, one le vodijo svoje može za nos. Otdol dolgi nosovi, slavna gospoda!

Skoraj bi tukaj posegnil, ker me je še nekaj Grka, v nosovsko krasoto. Popisal bi à la Hauff krasne bele ženske nosiče, ki so lepi, ah, tako lepi, da bi se človek pred njimi v navdušenja mogočnem ognji kar raztopil kakti maslo. (Mladina na desnej zaploska in: Živio!) . . Da je imel Sokrat zavihan nos, to vem, ali kakošen da je bil Ksantipin, to ni zgodovinski dognano; Ksantipi po krivici, kot navzdorljivka toliko razopitej in počrnjenej. Zaista, o moja gospoda, svet vendar le preveč črnote trati, n. pr. mnogi dolgi jeziki in pisatelji!

Vendar tu ne gre za nosovo krasoto, ampak marveč za njegovo korist in imenitnost (Levica: „Čujte, čujte!) Rus ima prislovico: Kdor je moder, prinese z nosom prinos (dar). Evo, nos! Predmorja Slovenci nosove zovó, n. pr. nos dobrega upanja. Pravi se nadalje: Ta ima dober nos, denimo, kakov kandidat za državno poslanstvo; ker voha oddaleč desetak ali ministerski stol. Ali zopet: Ta je klobaso zavohal, itd. Posegnimo nekoliko v etnografično stran! Afgani nezvestim ženicam, Črnogorci pa Turkom nosove režejo: prvi, da nezvestnicam najlepši kras odtegnajo (to bi bilo posneme vredno tudi v Evropi); drugi, da pri bivoakovanji z nosovi pobite Turke odštejejo. V obeh slučajih je nos imeniten, v drugem služi nos celó za prenos: on je namreč neka sinekdoha (pars pro toto). V Kongi (v Afriki) kraljiča kandidata na volišči volivci preje za nos vlačijo in mu vsega očitajo, s sleparjem itd. ga pitajo, potem ga še le enoglasno izvole in poljubijo. Tudi pri nas biva nekaj enacega. Marsikteriga zaslužnega umetnika, dokler živi; svet za nos vlačí, grdi in tepta; komaj pa mož iz življenja norčevskega odra odstopi, vse vzdihuje: „Oh, šel je! Blaga duša! Ne, tacega ni bilo in ne bo več!“ Mož dobi spomenik. Prečudno osodo ima nos!

Gospoda, ne bom se tukaj mudil, le pridenem naj, da si divjaki, osobito Novobritanci s strelicami in Papue z obročki nosove zaljšajo. Napoleon I. je čislal zdatne nosove. Taki ljudje, dejal je, so za hitro, jahanje najsposobnejši.*) Globokomislecí, to je znano, kaj na glas dišejo. A tako dihanje, žali, od dne do dne redkejše postaja. Tudi so pesniki navadno z dolgimi nosovi obdarovani, pri čemur pa ni dognano, je li dolžina naravna, to je prvotna, ali umetna in empirična, če se pomisli, da svet danes pesnike norce imenuje, ti pa svet zopet k norcem prištevajo. Vendar ni vsak dolg nos merilo za pesniško veljavo; kajti drugače bilo bi nam n. pr. marsikaterega diplomata prištevati k pesnikom, ki, denimo, od ktere konference dolg nos domu prinese, ali pa marsikterega vpreženega oslička, ki poleg dveh rožičkov po vrhu še dolg nos dobi od svoje ženice. Prišel je mož k zdravniku in mu potožil, da mu je nos čez noč dolg zrastel. „To je nekaj — povzame zdravnik — a ni še nevarno. Pridite, kedar vam še rožička zrasteta, ki ne izostaneta.“ (Veselost v zboru.)

Prehajam na drugo točko, na rudečoto nosov in njih velekoristnost. V tem podpiraj me Lord Bulu v Gorici. Lejte ga, kako ves dan presedi pred kavano: Caffe Imperial! Rodil se je na cehengruih; a ker ima tako bogat bakren (kufrov) rudnik v nosu in muštace, sramuje se slovenščine.

Slavna gospoda, ker sem vnet državljan, in so mi sosebno iz lastne skušnje denarne krize dobro

*) Za „kase“, „kasetice“ itd. društvo, zadrug itd., ki puščajo na vseh štirih glavnih vetrovih, ni boljšega leka nego je dolgi nos. Glej, rabi ben Jehudo in njega rod! Juri.

znane, priobčim naj svojo najnovejšo znajdbo. Znano je, da vladam že bakra primanjkuje za peneze. Stvar je nevarniša, nego je videz, in premišljeval sem, kako pomoči; a — da resnico izpovem — še le goriški Lord Bulo s svojim rudečim in močnim nosom, kojega je iz vrčkov, osobito pa iz steklenic vzredil in iz zelenega volka, kojega rabi proti slovenščini, me je napotil. Ta zabuhli Golija, toda pst!

Slavna gospoda, da se da baker iz okisov odkisit (samočist se tudi nabaja), ker se spaja s kislecem, to je znano; a, da se more iz nosov odločiti, to, gospoda, je moja iznajdba. Vendar nisem ošaben, napotil me je kislec sam, kojega je največ na svetu (na tej pikici zemlji!) Zapazil sem, namreč, da so posestniki rudečih nosov strašno dolgočasni kislotti. Ta kislec in rudečota nosov daje — tako sem sklepal — bakrov okisec ali rudeči bakrovec. Na poti, in dalje! (Lord Bulo mi je bil vedno pred očmi.*) Trdno ko severna zvezda stoji, da je v rudečih nosih baker, kojega so naši predniki preje poznali nego železo.

Ker je tako, tudi jasno je, da ima vlada pravico do rudečih nosov, na pr. kakor do tabaka. Sme jih porezati, kder jih najde.*) In, bogme, odkar krožijo, nektera vina in piya po svetu, imela bo vlada obilo žetev. Vlada naj uvede neko novačenje rudečih nosov. Lord Bulo v Gorici, ne vteče, dokler stoji „Caffè Imperial“ Cehen nosa rudečega nosa ima neko privlačnost — na neke žrtve slovenske.

Posestniki rudečih nosov so naprošeni prinesiti svoje nosove na domovinan altar, da ne bo nepotrebne lovje. Sladko je umreti za domovino. Mucij levičar si je odžgal roko, tisoč družih je umrlo za njo. Nos hitro zaraste. N. pr. če knjigo slovensko založiš: nos; če se oženiš, bržkone, precej nos. Ako verjameš komu, nos; če si odkrit: si norec z dolgim nosom. O gospoda, kamor se človek obrne, dobi, ako ga je tudi zgubil, zdajci nov nos. Nikakršne ni toraj dvombe, da ne bi tudi rudečniki dobili nov in lepši nos.

Slavna gospoda, da je Lord Bulo tukaj (pa ga ni) zahvalil bi se mu za rudeči nos, sicer pa zagrmel vanj: Quousque tandem, vi Brici, ki se z italijanščino toliko bavite po — sodijsčih. Slovencev Bog, čuva naše strehe in polja.

Slovenščina, bik Lord Bulo! je jezik mogočen, kakor nemški. Ciril bodi ti dokaz. Tako bi slavna gospoda, dejal renegatom . . . !
(Hudič zavpije: Živio! in vsi za njim.)

Smešnica

Bila je pri goriški okrožni sodniji zapuščina obravnava po ranjem N. Obravnavo je po navadi vodil sodnik, navadna pokvara na duši, ker jezika strank ni poznal, katerim se naši Slovenci uže za hrbtom smeje. Nekemu sodediču je bila odločena krava breja; sodnik nevedoč, kaj pomeni beseda breja, obrne se na velecenjenega starčka Zorna, po furlansko: Sior Antoni! se ul di per sklat breja? Č. gosp. Z. odgovori pravilno — žaganca. Na to vbija, stokrat ponavljaje dediču, da njemu tiče ena krava in žaganca. Za danes je komične obravnave končana rzsodba: ga pridite enega druga dan! mrmraje potem na tihem: che stupida gente questi schiavi!

*) Isti razlog velja v Črnergri.

Juri.

Naznanilo

Pesni zložil Vinko Gregorič (Podkraškogorski) se dobijo pri spisateljku v Pračini po znižani cenil, namreč 12 iztiskov za dva gold. franko, ali iztisk po 20 nov. s poštnino vred. Vdobijo se tudi v Gorici pri knjigotročih Wokulat-u in Coppag-u zvezek po 20. nov. (Kdor vzame 12 iztiskov, dobi jih za 2 goldinarja.)

Agencija za posredovanje služeb in stanovanj

E. GEROMINI-JA

priskrbuje službe vsake vrste v Avstriji in inozemstvu. Kupuje in prodaje hiše pod najugodnejšimi pogođbami. 24-23
Piazza Ponterosso N.ro 2, I. nadstropje.

Hiša na prodaj v Trstu

Hiša v via Media, št. 359 prodaja se iz proste roke. Hiša je na štiri nadstropja; pri tleh sta dve štacuni in poleg teh 25 stanovanj. Hiša stoji v dobro obljedeni ulici, v kateri je več fabrik; ima vodo v hiši ter je še nova. Kdor hoče priliko porabiti in, kaj več o tem zvedeti, naj se oglasi pri uredništvu "Jurja s pušo". (6-3)

Optične in telegrafične vrstno električno gonilno in premakljive baterije deluje podpisani — ter venim predstojnikom in novejši iznajdene strelo vršeno bode točno in v

aparate — kakor vsakopravno, stroje, stalno za hiše in zdravnike izosobito priporoči cerkč. duhovščini svoje najvode. Vsako naročilo iznajkrajšem času.

ALOJZ TOMMASINI

24-17

Trst, Via S. Lazzaro N. 2020.

HIŠA V NAJEM

daje se, št. 55. obstoječa v Ricmanjih iz 7 sob, 2 kuhinj, kleti, hleva in drugih potreb; katera stoji uprav na najlepšem kraju. Podjetnikom pri gradenju železnice, najbolj bi ugajala.

Oglasiti se je pri Petru Kuretu št. 55 Ricmanje p. Katinara. Trst.

Filijalka v Trstu c. kr. priv. avstrijski kredit-zavoda

za trgovino in obrt. Novci za vplačila

v bankah
4-dnevni odkaz 3 1/4 %
8-dnevni odkaz 3 1/2 %
30-dnevni odkaz 3 3/4 %
v napoleondorih
30-dnevni odkaz 3 %
3-mesečni odkaz 3 1/4 % (24-23)
6-mesečni odkaz 3 1/2 %

Okrožni otdel

v bankah 2 1/2 % kamate na vsako vsoto, a v napoleondorih brez kamat.
Napotnice za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Troparo, Levov in Reko. Nadalje Zagreb, Arad, Grae, Hermanstadt, Inomost, Celovec, Ljubljano, Saleburg brez troškov. Kupnja in prodaja diviz, efektov, tako vnovčenje kuponov pri 1/8 % provizije. Provizija na Warrante, uveti na sporazumljenje pri otvorenju kredita v Londonu ali Parizu 1/4 % provizije za 3 mesece. Na efekte 6 % letnih kamatov od zneska od f. 1000; za večje vsote glasom posebnega sporazumljenja. V TRSTU, 1. junija 1885.

Anton Bonné

krojaški mojster

TRST — Piazza S. Caterina 1 — TRST odlikovan z svetinjo na razstavi leta 1882. v Trstu, izdeluje vsakovrstne obleke za gospode po najnovejšem kroju in primerni ceni. V svoji zalogi ima na razpolago najboljše blago iz prvih čeških in drugih tovarn. Naročila na deželi izvrši točno v najkrajšem času. Priporoči se čč. duhovščini in drugim rodoljubom za obilna naročila. — 12-12

LJUDSKA KNJIŽNICA

katero izdaja „Leonova tiskarna“ v Mariboru v snopičih po 6 kr. priporoča se sama po sebi Slovincem. V nobeni hiši po vsej Sloveniji ne bi smelo manjkati te knjižnice, ki obsega toliko zabavnega berila v lepih povestih. Slovenci sezite po nji!

Dobro znana pekarija Josipa Seleša

Via dell'Acquedotto ima vsak dan in vsako drugo uro svež (frišen) kruh. Sprejemajo se naročila vsakovrstnih finih pekarij za »ohceti« itd.

Najsolidnejša tiskarna

v Trstu

C. AMAT-JA sinov

Via della Zonta št. 7.

Priporoči se slavnemu p. n. občinstvu za vsakovrstna tiskarska dela. Preskrbljena z modernimi črkami in najnovejšimi tiskarskimi stroji; izvršuje vsa dela prav ukusno po nizkej ceni. Prodaja vsakovrstnih tiskanic tudi za cerkveno in trgovinsko rabo. Vsako delo na deželo bodi si za veselice, plakate, vabila, v raznih jezikih izvrši točno in ukusno.

V novi prodajalnice

frišnega sadja

Via S. Giovanni, prodaja izvrstne pomodoro' krompir pavova peresa Vsak dan prev-

zame naročila za odpošiljatev sadja, rib in zelenja od 5 kilgr. dalje po primernej ceni. Ambalaža in odpošiljatev sta prosti stroškov.

Poll i sin

Trst-Grac.

Filijalka v ulici Nuova in na novemu Acquedotto.

POZOR PROTI PONAREJENJU

VLAHOV lek

odobren po c. kr. vladi, priporočen od zdravniških strokovnjakov, patentovan od zjedinjjenih držav Ameriskih.

Dosežni uspeh: vsakršna nerazpoložnost, neprebojnost, kolika, gliste, krvavica (hemoroidi), povračljive mrzlice, vodenica, pravnica, lenost, slabost, čiščenje krvi. Čisti polagoma in okrepuje zdravje. Z vsako steklenico vred dobi se tudi navod, kako se ima rabiti lek.

NB. Pozor proti ponarejenju!

Da bi dobivanje leka olajšal, zalaga ž njim izdelovatelj vse kavane, mirodilnice, sladica-rije in likerije v glavnih mestih po celem svetu.

Prodnica: Romano Vlahov v Šibeniku. Glavna zaloga v Trstu: Via S. Lazzaro 1.

POZOR PROTI PONAREJENJU

Illustrirte BELTGESCHICHTE

Begründet von
Otto von Corvin und Fr. W. Held.
Zweite gänzlich umgearbeitete Auflage.
Mit 2500 Abbildungen,
90 Tontafeln, 19 Karten etc.

Zu beziehen in 4 Ausgaben:
1. In 142 Lieferungen à 50 Pf.
2. In 24 Abteilungen à 3 M.
3. In 8 Bänden geheftet M. 69. 50.
4. In 8 Bänden eleg. gebunden M. 82.

Prospekte werden überallhin gratis und portofrei gesandt.
Bestellungen auf das Werk nehmen entgegen alle Buchhandlungen sowie auch die Verlagsbuchhandlung.
Leipzig. Berlin.

Verlag von Otto Spamer

La Filiale della Banca Union

Trieste s'occupa di tutte le operazioni di Banca e Cambiavalute.

Accetta versamenti in conto corrente: Abbonando l'interesse annuo

per Banconote 3 1/2 % con preavviso di 5 giorni

per Napoleoni 3 1/4 % con preavviso di 20 giorni

per Banconote 4 1/4 % a quattro mesi fisso

per Banconote 3 1/2 % con preavviso di 30 giorni

per Banconote 4 % con preavviso di 30 giorni

per Banconote 4 1/2 % con preavviso di 30 giorni

IN BANCO GIRO abbonando il 30/100

interesse annuo sino a qualunque somma, prelevazioni sino a f. 20,000 a vista verso cheque; importi maggior preavviso avanti la Borsa.

Conferma dei versamenti in apposito libretto.

Conteglia per tutti i versamenti fatti a qualsiasi ora d'ufficio la valuta del medesimo giorno.

Assume per propri correntisti l'incarico di conti di piazza, di cambiali, per Trieste, Vienna, Budapest ed altre principali città, rilascia loro assegni per queste piazze, ed accorda loro la facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi.

S'incarica dell'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise, nonché dell'incasso d'assegni, cambiali e coupons, verso 1/8 % di provvigione.

Accorda ai propri committenti la facoltà di depositare effetti di qualsiasi specie e no cura gratis l'incasso di coupons alla scadenza.

La Filiale della Banca Union (Sezione Mercè) s'incarica dell'acquisto e della vendita di merci in commissione, accorda sovvenzioni ed apre crediti sopra mercanzie ad essa consegnate, oppure polizze di carico o Warrants.